

Sygn. akt II Cz 181/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym zażalenia wierzycielki T. K.

na postanowienia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 18 października

2012 r., sygn. akt I Co 1991/12,

w sprawie ze skargi dłużnika R. G. na postanowienie Komornika

przy Sądzie Rejonowym w W. G. N. z dnia

30 maja 2012 r. w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 246/10

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 października 2012 r. Sąd Rejonowy, na podstawie art. 770 kpc i art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, uchylił pkt 3 postanowienia Komornika przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu G. N. z dnia 30 maja 2012 r., w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania, wskazując, że pierwotny tytuł wykonawczy, na podstawie którego wierzyciel wszczął przeciwko dłużnikowi R. G. egzekucję, nie mógł stanowić skutecznej podstawy do prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Stąd też, jeżeli na wniosek wierzyciela doszło do wszczęcia egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego pozbawionego wykonalności, egzekucja taka powinna być uznana za niecelową.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wierzycielka, wnosząc o jego uchylenie, zarzuciła naruszenie art. 233 kpc i art. 162 kpc.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało oddaleniu, gdyż nie podważyło ono w żaden sposób stanowiska Sądu Rejonowego i uzasadniającej je argumentacji, które Sąd Okręgowy w całości podziela. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że wierzycielka wnosząc zażalenie na skarżone postanowienie, nie przytoczyła żadnych zarzutów, które stanowiłyby o jego wadliwości, a jej wywody w żaden bliższy sposób nie korespondują z orzeczeniem Sądu pierwszej instancji. Skoro zatem skarżąca nie kwestionowała ustaleń dokonanych przez Sąd Rejonowy, to jej zażalenie, już chociażby z tej przyczyny, jako pozbawione jakiegokolwiek uzasadnionych podstaw, nie zasługiwało na uwzględnienie. Odnosząc się natomiast do treści zaskarżonego postanowienia Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu pierwszej instancji, że wszczęcie postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 246/10 nie było celowe i w związku z tym obciążenie dłużnika kosztami tego postępowania nie było uzasadnione. Egzekucja jest celowa tylko wówczas, gdy podejmowane przez komornika czynności mają wpływ na sprawne i uzasadnione zaspokojenie wierzyciela i są zgodne z przepisami

prawa egzekucyjnego. Tymczasem, jak słusznie uznał Sąd Rejonowy, pierwotny tytuł wykonawczy, na podstawie którego wierzycielka T. K. wszczęła egzekucję przeciwko dłużnikowi R. G., nie mógł stanowić skutecznej podstawy do prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Odnośnie tego tytułu w postaci nakazu zapłaty z dnia 2 listopada 2009 r., wydanego w sprawie I Nc 385/09, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 30 grudnia 2009 r., niezwłocznie po otrzymaniu w dniu 29 stycznia 2010 r. zawiadomienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego dłużnik złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od tego nakazu i w konsekwencji postanowieniem z dnia 12 lutego 2010 r. termin ten został przywrócony, a Sąd Rejonowy w Świdnicy wstrzymał wykonanie nakazu, zaś w następstwie jego zaskarżenia, powództwo T. K. zostało prawomocnie oddalone. Ostatecznie zatem brak było podstaw do wszczęcia i prowadzenia egzekucji przeciwko R. G., a co za tym idzie, nieuzasadnione było obciążenie go kosztami postępowania egzekucyjnego wywołanymi wniesionym przez wierzycielkę wnioskiem o wszczęcie egzekucji, skoro czynności podejmowane przez komornika nie mogły doprowadzić do zrealizowania obowiązku objętego tytułem wykonawczym.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 2 kpc, orzekł jak w sentencji postanowienia.